

[Boligministeren.]

når han siger, at det sker ikke alene ved lejeforhøjelser. Nej, det gør det ikke; det er ganske klart sagt i bemærkningerne til huslejelovforslaget, at det skal ske med bevarelse af den gældende lejerbeskyttelse, så længe vi ikke er nået til den situation, at der er et tilstrækkeligt antal boliger til befolkningen at vælge imellem. Det er også ganske klart sagt, at udgangspunktet ikke kan være den høje leje i det nuværende nybyggeri, men at en nedsættelse af lejen i nybyggeriet må være nødvendig, for at vi kan nå frem til et normalt boligmarked. Hertil kommer alt, hvad der er sagt om at skabe et socialt sikkerhedsnet, hvor jo en skitse til en social tilskudsordning, der bygger på forholdet mellem indkomst og boligudgift, allerede er oversendt til folketingets boligudvalg, udarbejdet af boligministeriet, et område, som også det ærede medlem hr. Hastrup har interesseret sig for. Der ligger som sagt allerede en skitse i boligudvalget, udarbejdet af boligministeriet.

Der er altså enighed om, at et af vore store problemer er renteproblemet, og at hvad vi kan gøre for at reducere renten og billigøre nybyggeriet, bør gøres.

Ordføreren for forslagsstillerne (Aksel Larsen): Jeg har heller ikke mange bemærkninger til den højtærede boligminister i denne omgang. Det er rigtigt, at boligproblemet består i huslejen, i byggekapaaciteten og i finansieringen; men jeg har dog forstået, at ministeren og jeg er enige om, at byggekapaaciteten er tilstrækkelig. Jeg håber, vi også er enige om, at huslejen for en væsentlig del af boligerne er for høj, og jeg håber, vi er enige om, at det, det drejer sig om, er at sikre en finansiering til en rimelig rente. Så er spørgsmålet, hvordan vi når frem til det; men der er ikke her sagt noget, som rokker min tro på, at den af os foreslåede vej er den rigtige.

Hvad angår det, at jeg skulle have over-drevet, da jeg sagde, at der ikke er sket noget siden valget trods løfterne under valgkampen, kan jeg sige, at jeg ikke bliver imponeret over at få at vide, at der er færdigbygget 39.000 lejligheder i 1964. Det hjælper så hjertelig lidt, om der så blev færdiggjort 390.000 lejligheder om året, hvis det er til en leje, som folk ikke kan

betale. Det er det, det drejer sig om. Derimod er det rigtigt, at man har foretaget noget med huslejeloven; man har nemlig sat huslejen i vejret. Men jeg giver ikke så forfærdelig meget for, at man taler så patetisk om, at man vil bevare lejerbeskyttelsen, indtil der er boliger nok, hvis man under bevarelsen af lejerbeskyttelsen sådan hvert eller hvert andet år ad lovmæssig vej forhøjer huslejen. Det tror jeg ikke er nogen særlig god beskyttelse af lejerne — men lad det nu ligge.

Jeg må komme med et par bemærkninger til de øvrige partiets ærede ordførere. Først til det ærede medlem hr. Axel Ivan Pedersen. Det ærede medlem var lidt knotten eller lidt forbavset over, at jeg har sagt noget om pressen. Ja men jeg ville såmænd heller ikke have sagt det, hvis vi ikke under debatten om regeringens skattebuket med dens forslag om annonceskat og med dens forslag om forhøjelse af avisporto'en havde fået så meget at vide om avisernes uhyre store betydning som kulturel faktor, som nyhedsformidler og som dem, der bragte ud i befolkningen, hvad der sker i folketinget og andre steder. Jeg synes, at hvis pressen virkelig mener noget med det, den har skrevet i ledende artikler i den anledning om pressens høje kald og etiske stude, dens høje moral, og jeg ved ikke hvad, så burde pressen også orientere befolkningen om, hvad der sker i folketinget, og hvad der fremsættes af lovforslag; det var derfor, jeg sagde det.

Det ærede medlem siger, at vort forslag knæsætter princippet om lejeregulering, at det er et helt nyt princip, og at socialistisk folkeparti stemte imod det i sidste uge. Men det er vist ikke noget helt nyt princip. Det, vi stemte imod sidste uge, var en temmelig generel lejeforhøjelse i den ældre boligmasse; den skulle i alt væsentligt komme husejerne til gode, og det syntes vi var et dårligt princip, en dårlig praksis rettere sagt, og derfor stemte vi imod det. Men vi er af den mening, at hvis man virkelig vil have en vis solidarisk lejefastsættelse i det nye byggeri, som bliver støttet på den af os foreslåede måde, så må man sikre, at de, der kommer i den sidste ende, ikke kommer til at betale mere i husleje end dem, der kommer først, eller omvendt: at de, der kommer først, ikke skal betale mere i hus-